

Harangszó

XVIII. évf. 8. szám

Az Esztergom-Belvárosi és Vízivárosi Plébánia hírlevele

2014. február 23.

Olvasmány: *Sir 15,15-20*

Evangélium: *Mt 5,38-48*

Szentlecke: *1Kor 3,16-23*

ÉVKÖZI 7. VASÁRNAP

Jövő vasárnapi (évközi 8. vasárnap) szentírási szakaszok: **olvasmány:** *Iz 49,14-15*; **szentlecke:** *1Kor 4,1-5*

EVANGÉLIUM (Mt 6,24-34): Senki sem szolgálhat két úrnak; mert vagy gyűlöli az egyiket, a másikat pedig szereti, vagy tiszteli az egyiket, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak. Ezért azt mondom nektek: Ne aggódjatok az életetekért, hogy mit egyetek, se a testetekért, hogy mibe öltözködjetek. Nem több az élet az ételnél, a test pedig a ruhánál? Nézzétek az ég madarait: nem vetnek, nem aratnak, csűrökbe sem gyűjtenek, és a ti mennyei Atyátok táplálja őket. Nem értek ti sokkal többet ezeknél? Ki az közületek, aki aggodalmaskodásával képes az életkorához egyetlen könyöknyit hozzátenni? És a ruha miatt miért aggódtok? Nézzétek a mezők liliomait, hogyan növekszenek: nem fáradoznak és nem fonnak; mégis, mondom nektek: még Salamon sem volt dicsősége teljében úgy felöltözve, mint egy ezek közül. Ha pedig a mezei füvet, amely ma van, és holnap a kemencébe vetik, Isten így felöltözteti, nem sokkal inkább titeket, kishitűek? Ne aggódjatok tehát és ne mondogassátok: „Mit együnk?“, vagy: „Mit igyunk?“, vagy: „Mibe öltözködjünk?“ Mert ezeket a pogányok keresik. Hiszen tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van. Ti keressétek először az Isten országát és annak igazságát, és mindezt megkapjátok hozzá. Ne aggódjatok tehát a holnapért; a holnap majd aggódik önmagáért. Elég a napnak a maga baja.

Elmélkedéshez:

- Mikor szolgálok Istennek és mikor a mammonnak? Föl tudok-e idézni helyzeteket az életemből?
- Mi azért átlagosan csak értelmesebbek volnánk egy liliomnál... Jézus az eszünk használata ellen beszél?
- Mi a mai napom baja, és mi az, ami miatt fölöslegesen aggodalmaskodom?

Szent Máttyás Apostol ünnepe

Amikor Jézus meghalt, az apostolok tizenegyen maradtak, mivelhogy az áruló Júdás felakasztotta magát. Hogy kilegyen a tizenkettő, Jézus mennybemenetele után, de még pünkösöd előtt az ő helyére választották Máttyást, a tanítványok szűkebb köréből. Róma a XI. századtól tartotta Máttyás napját február 24-én, míg az 1968. évi zsinat át nem tette május 14-re. Az apostol életéről apokrif irás, az *András és Máttyás cselekedetei* tudósít. Eszerint ő is vértanúságot szenvedett: nyakazó bárd oltotta ki életét. Ezért ábrázolták bárdal vagy szekerével, s választották az ácsok és mészárosok védőszentjükknek.

Máttyás (*Mathias*) héber szó, ami annyit tesz: „az Úrtól ajándékozott“, vagy az „Úr ajándéka“, vagy „alázatos“, vagy „kicsiny“. Mert az Úr ajándékozta, amikor a világból kiválasztotta, és hetvenkét tanítványa közé sorolta. Az Úrnak volt ajándéka, amikor kiérdemelte, hogy sorshúzás útján bejusson az apostolok sorába. Kicsiny volt, mivel az igaz alázatosságot mindig megtartotta. Az alázatosságnak pedig Ambrus szerint három fajtája van: az első a lesújtottságé, ami valakit megalázhat; a második a vizsgálódásé, ami az önvizsgálatból ered; a harmadik az áhítatosságé, ami a Teremtő ismeretéből fakad. Az első megvolt benne a vértanúság elszívásával, a második önmaga megvetésével, a harmadik Isten fenségének szemlélésével. Avagy *amanu*, azaz a „jó“, és *athesis*, azaz az „elhelyezés“ szavakból származik. Ezért Máttyás: a rossz – vagyis Júdás – helyére „elhelyezett jó“. Életrajzát, amit a Szentegyházakban felolvasnak, valószínűleg Beda írta meg.

(Forr.: *Jacobus de Voragine: Legenda Aurea*) Szerk.

Ismeret –rovat:

A szenteltvíz

Titokzatos a víz. Egészen tiszta és egyszerű - Szent Ferenc "szüzi"-nek nevezte. Teljesen igénytelen, mintha semmit sem jelentene önmaga előtt. Önzetlen is, mintha csak azért volna, hogy másnak szolgáljon, tisztítson és üdítsen. De itt-e már egyszer csendes és igen mély vizet, és belemerült-e érző lélekkel annak szemléletébe? Megérezted-e ekkor, hogy milyen titokzatos a mélység? Hogy úgy tűnt fel, mintha ott alant tele volna csodákkal? Vagy megfigyelted-e már, amikor a víz mint folyam zúgva

rohan és egyre csak zúdul és zúg? Vagy amikor a forogtag kering, örvénylik és magával húz? Ez olyan erővel nehezedik az ember kedélyére, hogy úgy kell magát kiszakítania annak hatalmából. Titokzatos a víz. Egyszerű, átlátszó, önzetlen, készen arra, hogy tisztára mossa mindazt, ami bepiszkolódott, és felüldítse a szomjazót. És ugyanakkor kifürkészhetetlen, nyugtalan, telve talánnyal és erőszakkal, s pusztulásba akar rántani. Találó képe azoknak a titokzatos ősraknak, amelyekből az élet fakad, és a halál integet felénk: képe magának az életnek, amely olyan világosnak tűnik fel, és ugyanakkor mégis olyan rejtvénytyszerű. Így azután értjük, miért teszi meg az Egyház a vizet az isteni élet, a kegyelem jelképének és hordozójának. A keresztségből egykor új emberként jöttünk elő, "újjászületvén vízből és Szentlélekből", miután a régi ember a vízben elpusztult, meghalt. És keresztteteskör meghintjük homlokunkat és mellünket, jobb- és bal vállunkat "szentelt vízzel", az őselemmel, azzal a rejtvénytyszerű, tiszta, egyszerű és félelmetes elemmel, amely a természetfeletti értelemmel, a kegyelemnek jelképe és eszköze. Az Egyház, amikor megszentelte, megtisztította a vizet, megtisztította azoktól a sötét hatalmaktól, melyek benne szunnyadnak. Ez nem egyszerűen üres szó! Akinek érzékeny a lelke, már megérezte ezt, megmérgezte a természeti erő varázshatalmát, amely kitorhat a vízből. És pusztán csak természeti ez az erő? Nem egyszersmind valami sötét, természetesen kívüli valóság is? A természetben, annak minden gazdagságában és szépségében ott van a rossz is, a démoni is. A lelket eltompító városi élet az oka annak, hogy az embereknek sokszor már nincs is érzékük ez iránt. De az Egyháznak megvan az érzéke, és ezért "megtisztítja" a vizet minden istentelenségtől és "megszenteli" azt, kérve Istent, hogy tegye kegyelmi erejének eszközzé. Ha már most a keresztyén belép az Isten házába, meghinti a homlokát, mellét és vállait, vagyis egész mivoltát a tiszta és tisztító vízzel azért, hogy megtisztuljon a lelke. Nem szép dolog-e ez? A kereszttelében, hogy egymásra talál itt a tisztaságra vágyódó ember meg a megváltott természet és kegyelem! Vagy ott van az este. "Az éjjel senkinek sem barátja" - tartja a közmondás. Van valami igazság benne. Mi a világosság számára vagyunk teremtve. Mielőtt az ember átadná magát az alvásnak, a sötétség hatalmának,

amelyben kiábrósodik a napvilág és az ember tudata, a kereszttel jelölve és szenteltvízzel jelöli meg magát a megváltott, a bűntől megtisztult természet jelképével: Isten óvja meg minden sötétítől! Hasonlóképpen cselekszik reggel is, amidőn újra felkel az álomból, az öntudatlanság sötétségéből és újra kezdi életét. Ez a szenteltvízzel való meghintés mintegy emlékezés arra a szenteltvízre, amelyből a keresztségben kelt fel Krisztus világosságára. Ez is igen szép szokás. Itt is a kereszttel jelölve találkozik a megváltott lélek és a megváltott természet. (forrás: Szent Péter Missziós Imamozgalom-remény közössége)

Gondolatok-rovat: „Fogadj örökbe!”- Jel-képesen!

Az elmúlt időszakban megjárta a médiák különböző színtereit egy hír, mely szerint egy fiatal 18 éves budapesti lány magához fogadott egy 81 éves hajléktalanná vált nénit. Csodálatos képsorok és megható megnyilvánulások több oldalról. „Fogadj örökbe!” Ezzel párhuzamosan érdekes helyzetek részese voltam, amikor a jegyeskurzus alkalmak témáihoz kerestem, és szólítottam meg házaspárokat. Felsorolva a témákat a konfliktusok, szürke hétköznapiakhoz majd minden esetben rögtön jött egy mondat: „Na, arról tudnánk mesélni!”, vagy „Szinte csak az van nálunk!”, „Pont mi, az nem lesz jó!?”. Mindezek mellett zavart összenézések, vagy nevetések és „hát, igen” megértést (?), vagy támogatást kérő tekintetek jelöltek meg a szemekben. „Fogadj örökbe!” Beszélgetek szolgáló testvérekkel és élethelyzeteikben éppen szenvedést megélt hívőkkel, és nagyon sok sebből véreznek lélekben és fájdalmakat hordoznak magukban, egy el nem hangzott légy szíves, elnézést-, bocsánatot kérek, ne haragudj, másképpen gondoltam, ... miatt. Mennyi nehézséggel terheltek a hétköznapijaink, melyeket hordozunk, és mennyire egyedül vagyunk oly sokszor ezekben a helyzetekben. Miért is, mert „kit érdekel”? Kit érdekel, hogy velem mi van? Van-e valaki, aki nem irányítani és okos iránymutatásokat akar adni? Hol van az a valaki, akit én érdekel? Hol van az a valaki, aki nem helyettesít old meg helyzeteket, hanem őszinte érdeklődést mutat felém, érdekel, hogy ott mélyen igazán miképpen élem meg most, ebben, vagy abban a helyzetben életem? „Mutass egy ilyen embert!”- hangzott egyszer felém a felszólítás. Mutatni nem tudok –válaszoltam-, de most van rád egy kis időm. Ültünk, megaláztatásnak-, lekicsinylésként megélt fájdalmait hallgattam, könnyeztünk, megerősítésében segítettem, változtatásokra hívtam fel figyelmét, vele voltam egy órát. „Fogadj örökbe!” Nagy tanulságai voltak számomra ennek az időszaknak. Hiányzanak sokak számára Jel-képek. Olyan jeleké, akik személyek, és jellé tudnak lenni a hétköznapi életünkben, munkahelyeinken, közösségeinkben, plébániai közösségekben. Mert a „Mutass valakit!” mondatra annyira jó volna azt mondani, hogy rendben, őt mutatom, őt ajánlom figyelmedbe. Azt gondolom, hogy nagyon sok irányból jönnek a problémák és megértések hiány, míg sokan vannak, akik a „Nem rólam van szó!” gondolataik miatt már nem is kerülnek közvetlen emberi kapcsolatokba. Elzárkóznak, bezárkóznak, kivonulnak, elfoglalják magukat, munkába vetik magukat. Lehetséges, hogy ők is keresnek valamit? Vagy inkább nincs szükségük, igényük, arra, hogy élő kapcsolatba lépjenek? Élő kapcsolat, de kivel? „Fogadj örökbe!” Egy kedves ismerőssel beszélgetve a következőket mondta: „Annyi sérülést hordozó ember van közöttünk és olyan sokan nem tudnak ezekkel az emberekkel mit kezdeni. Ott élnek mellettünk, talán egy lakásban élünk, konfliktusoktól és egyéb terhektől elnehezdedt a kapcsolatuk. Mennyire jó volna, ha rátekintenének az emberekkel való kapcsolataikra és lennének elég bátrak ahhoz, hogy meglássák saját kapcsolati nehézségeiket. Igényeink azok vannak! „Hagyjál már, most ne, ezt most nem szeretném, én nem, én ezt nem, ...” Viszont van-e egy olyan pillanatuk, hogy változtatnának, csupán szeretetből, és elhangozna, hogy IGEN, szeretnék veled-, veletek beszélgetni, szeretnék sok embert meghallgatni, szeretnélek meghallgatni téged, Téged, érdekel az, hogy mi van veled, Veled, Szeretnék! Mert ezek az emberek, mi, mit fogunk mondani Jézusnak, ha előtte állunk? Ott voltam a miséken, megtettem a kötelességem, megtettem a ... És Ő: „Őszintén érdekelt-e, hogy mi van övele, mi van a környezetekben élőkkel, mi van a közösségekben, ...? Meglátál-e engem ott, abban a szituációban? Hallottad-e szívedben a hangom, hogy akkor és ott mit volna jó, ha megtennél? Hallottad-e a szíved hangját, vagy csak az okos észértelem vezetett?” Eddig a

beszélgetésünk részlete. Egy dolog nagyon élesen megjelent bennem, tökéletesek nem vagyunk - bár szeretnénk -, viszont megteszem-e azt, hogy cselekszem? Cselekszem azon az úton, amire vezetve vagyok és folyamatosan próbálom a megvalósítását annak, amire a környezetem eseményei és szívemben az Úr Jézus hangja indít: „Fogadj örökbe!” Remélem ezt a változást és bízom benne, mert ez nem jelentene mást, mint azt, hogy vannak jelek a környezetünkben, akik segítséget-, támaszt-, utat-, lehetőségeket tudnak adni, mutatni abban, hogy miképpen lett élő a szürke hétköznapi. Olyan jelek, mit az egyház számára a szentségimádásban térdelő pap. Ő Jel és kapcsolat a hívek és Isten, Isten és a hívek között. Legyünk ennek az élő kapcsolatnak mi is részesei, tekintsünk rá emberi kapcsolataink hálójára és minden nehézség ellenére tegyük meg azt a lépést, hogy fogadjuk örökbe, Jézust! Ha minden nehézségünkben, nehéz pillanatokban ezt magunkban ki tudjuk mondani, akkor elindultunk. Ezzel a Szeretet fogadtuk örökbe, Akit éppen az adott nehézség látott helyzetekbe hívunk meg örökbe. Ennek első lépése, hogy most, a következő perctől kezdve el kezdem cselekedni, és nem hagyom abba, ha az a kiborító egyén és kényes helyzet megint megjelenik, mert lehet, Ő az, aki kéri: „Fogadj, örökbe!” *Tóth László*

SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓ 2 X1% FELETTI RENDELKEZÉS!
Tisztelettel kérjük Testvéreinktől, hogy a személyi jövedelemadójuk 2x1%-át templomunk alapítványa és az Egyházunk javára szíveskedjenek rendelni, mert ezzel is jelentősen elősegítik célkitűzéseinket. Alapítványunk adószáma 18600227-2-11. Magyar Katolikus Egyház technikai száma: 0011

Sürgősségi Lelkipásztori Szolgálat: 20 / 776-9998

HIRDETÉSEK

- + Március 1-én (szombaton) Dr. Erdő Péter bíboros atya az esztergomi Belvárosi Plébániatemplomban 17 órától rózsafüzért imádkozik a hívekkel, majd ezt követően szentmisét mutat be. Buzdítjuk a kedves testvéreket az alkalmon való részvétellel!
- + Ma,(vasárnap) a perselyadományokat a katolikus iskolák számára gyűjtjük.
- + Megkezdődött ebben az évben is az adóbevallás időszaka. A harangszóban részletes információkat találnak a személyi jövedelemadó 2x1%-os felajánlási lehetőségéről.
- + Megjelent Ferenc pápa Evangélii gaudium – Az evangélium öröme kezdetű apostoli buzdítása, amit most 30%-os kedvezménnyel, 1120 Ft-ért lehet megrendelni. Aki szeretné, jöjjön a sekrestyébe vagy az irodába.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

hétfő – péntek: **este 7 óra**; vasárnap: **10, ½ 12 és este 7 óra**

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE: vasárnap: **½ 9**

Szent István kápolna: hétfő – péntek: **½ 8**; szombat: **este 6 óra (előesti)**

Zárdatemplom: hétfő – vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

minden kedd: 18:00-19:00: szentségimádás (Belváros)

minden szerda: 20:30-21:00: szentségimádás (Belváros)

második szombat: 13:00-18:00: szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

A héten temették: Pathó Andrásné, Juhász Józsefet, Garamvölgyi Ferenc Bélát

Mária Rádió: Fm 97,4 Mhz ; **Magyar Katolikus Rádió: Fm 92,5 Mhz**

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízivárosi Plébánia közös hírlevele (megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós; Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

A Plébánia telefonszáma: **33 / 898-124 és 20 / 775-2841**

Plébániai fogadó órák: hétfőtől - péntekig du.15-18h között

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000029-05960007

A Vízivárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000094-73080007

www.belvarosiesztergom.hu; sztpeterespal@egomnet.hu